

τοῖς ἀνθρώποις εἰς ὑδιστα μὲν, ἔφη, αὐτοῖς διαλέγοιτο, ὥφελιμωτατα
δὲ προσφέροιτο.—Γεγόνα μεν¹⁰⁴ ἄπαξ δις δ' οὐκ ἔστι¹⁰⁵ γενέσθαι.
Οὐδὲ ἀν τῷ πενομένῳ διολὸν ἀρνησαίμην, οὐδὲ συμβου-
λὴν τῷ ζητοῦντι.—Πίνδαρος¹⁰⁶ εἶπε τὰς ἐλπίδας εἰναι²⁸ ἐγρηγορότων
ἐνύπνια.—Λόγισαι πρὸς ἔργου.—Τοιοῦτος γένος¹⁰⁴ περὶ¹⁰⁷ τοὺς γο-
νεῖς, οἷους ἀν εὕξι⁶⁹ περὶ σεαυτὸν γενέσθαι τοὺς σεαυτοῦ παῖδας.
—Δεῖ¹⁰⁸ οὐ τοσοῦτον τοῦ σώματος ὡς τῆς ψυχῆς¹⁰⁹ ἐπιμέλεια σθαι.
Τὸ μὲν¹¹⁰ γάρ θυντὸν καὶ οἰχήσεται, ή δὲ ἀθάνατος καὶ μενεῖ.—Ἀθη-
ναῖοις ἦν πάτερον ἡ γενέσθαι¹⁵ τῆς Ἑλλάδος,³² καὶ τοῖς τυράννοις ὑπὲρ τῆς
ἔλευθερίας ἀνταγωνίζεσθαι.
—Οὐ τὸ πένεσθαι αἰσχρὸν, ἀλλὰ τὸ
ἐπ' ἐντίμῳ πενίᾳ αἰσχύνεσθαι.
—Τὴν πρὸς ἀρετὴν δόδον ἐλόμενος,
τὴν πρὸς εὐδαιμονίαν εὐθὺ βαδίῃ.
—Μὴ φείδου διδαχημάτων¹¹¹ τοῖς
δεομένοις ἐπίστασθαι.
—Μίλων δὲ Κρέτωνος¹¹² ἀθλητής, ταῦρον
ἀράμενος, ἔφερε διὰ τοῦ σταδίου μέσου.

ΡΗΜΑ ΠΕΡΙΣΠΩΜΕΝΟΝ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ.

Νοῦς δρᾶ καὶ νοῦς ἀκούει.
—Οἱ οῖνος τὸν ταπεινὸν μέγα φρονεῖν
ποιεῖ.
—Νόει, καὶ τότε πράττε.
—Ἡ ἔξις κόρον γεννᾷ.
—Οἱ τὴν γῆν
οἰκοῦντες τῆς θαλάσσης ποθοῦσιν, οἱ δὲ πλέοντες πρὸς τὴν γῆν ἀφ-
ορῶσι.
—Οἱ φθονῶν, ἔχυτὸν ὡς ἔχθρὸν λυπεῖ.
—Μὴ κακοῖς δυσίλειτοι
θεοὺς τίμα² τὰ σπουδαῖα μελέτα.
—Ἡ Φωκίωνος¹¹³ γυνὴ, ἐρωτηθεῖσα,
διὰ τοῦ μόνη τῶν ἀλλων⁶³, οὐ φορεῖ χρυσοῦν κόσμον, ἔφη, ὅτι αὐτάρκης
κόσμος μοὶ ἔστιν ἡ τοῦ ἀνδρὸς ἀρετή.
—Οἱ δὲ πλεονεκτῶν¹¹⁴, οὐδέποτε πλουτεῖ.
—Τοὺς φίλους μὴ μόνον παρόντας τίμα, ἀλλὰ καὶ πόρ-
έωθεν φίλει.
—Οἱ πλεονεκτοῦντες πολεμοῦσιν δὲ, τὸ ἐπικου-
λεύειν καὶ φθονεῖν ἔμφυτον ἔχοντες.
—Οἱ μηδὲν¹¹⁵ ἀδικῶν οὐδενὸς
δεῖται νόμου.
—Κυθερήτου νοσοῦντος⁴⁰, ὅλον συμπάσχει τὸ σκάφος.
—Σχολαστικὸς ναυαγεῖν¹¹⁶ μέλλων πινακίδας ἔτει, ἵνα διαθήκας γρά-
ψῃ· τοὺς δὲ οἰκέτας δρῶν ἀλγοῦντας διὰ τὸν κίνδυνον, ἔφη, μὴ λυπεῖ-
σθε· ἐλευθερῶ γάρ οὐμάξ.
—Ἐπίκουρος¹¹⁶ ἐρωτηθεῖς, πῶς ἀν τις πλου-
τήσειεν⁶, Οὐ τοῖς οὖσι¹¹⁷ προστιθεῖς¹¹⁸, ἔφη, τῆς δὲ χρείας τὰ πολλὰ
περιτέμνων.
—Μηδέποτε φρονήσῃς ἐπὶ σεαυτῷ μέγα¹¹⁹, ἀλλὰ μηδὲ
καταφρονήσῃς σεαυτοῦ.
—Γελᾶ δ' δικαίωσι, κανέν¹²⁰ τι μὴ γελοῖον ἔται.
—Οἱ ἐγκαίρως σιγῶν κρείττων¹ τοῦ ἀκαίρως λαλοῦντος.
—Ἀναξαγό-
ρας πρὸς τὸν δυσφοροῦντα ὅτι ἐπὶ ξένης¹²¹ τελευτᾷ, Πανταχόθεν,
ἔφη, δύοις ἔστιν ἡ εἰς ἔρδου¹²² κατάθεσις.
—Διογένης ἴδων ποτε μειράκιον
ἔρυθριῶν, Θάρρει, ἔφη, τοιοῦτον ἔστι τῆς ἀρετῆς τὸ χρῶμα.
—Καλὸν

¹⁰⁴) Γίνουαι. ¹⁰⁵) Υπεν. θεμιτὸν ἢ δυνατόν. ¹⁰⁶) Οἱ λυρικὸς ποιητής. ¹⁰⁷) ἀντί^τ
πρός. ¹⁰⁸) Ὑποκείμ. τοῦ ἀπαρεμφάτου. ¹⁰⁹) Γεν. συντακτ. τοῦ ἐπιμελ. ¹¹⁰) Τὸ μὲν
σώμα, ἡ δὲ ψυχή. ¹¹¹) Γεν. συντ. τοῦ φείδομαι. ¹¹²) Πόλις τῆς Ἱταλίας. ¹¹³) Εἴσοχος
πολιτικὸς Ἀθηναῖος ἐπὶ Μακεδόνων. ¹¹⁴) Ἐπιτυμῶν πλείσνα. ¹¹⁵) Ἐπιφέρημ. οὐδὲνως.

¹¹⁶) Φιλόσοφος, θεωρῶν τὴν εὐγενῆ δύοντὸν ὡς τὸ ὑπέρτατον ἀγαθόν. ¹¹⁷) Κ. §. 357.

¹¹⁸) Προστιθμ. ¹¹⁹) Μὴν ὑπερηφανεύθῃς διὰ τὸν ἔχυτό σου. ¹²⁰) Καὶ ἄν.

¹²¹) Υπεν. γῆς. ¹²²) Υπεν. τόπου. Κ. §. 353. Σ. 311. Εἰς.